TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. kovo 9 d. *

Byloje C-493/04

dėl *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* (Nyderlandai) 2004 m. birželio 9 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. gruodžio 1 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

L. H. Piatkowski

prieš

Inspecteur van de Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas) ir J.-P. Puissochet,

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
kancleris R. Grass,

* Proceso kalba: olandų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. Sevenster ir C. Wissels,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin ir P. van Nuffel,

susipažinęs su 2005 m. lapkričio 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl EB sutarties 48 ir 52 straipsnių (po pakeitimo EB 39 ir 43 straipsniai) taip pat dėl 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir įgyvendinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1), iš dalies pakeistu 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu

1606/98 (OL L 2009, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1408/71) 14c straipsnio b punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas byloje *L. H. Piatkowski prieš Inspecteur van de Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven* (Centrinės mokesčių tarnybos Eindhoven didžiųjų įmonių skyriaus vadovas, toliau – inspektorius) dėl suinteresuotojo asmens pagal Nyderlandų socialinės apsaugos sistemą mokėtinų įmokų bazės nustatymo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 1 dalis numato:

„Laikantis 14c ir 14f straipsnių, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai <...>“

4 Šio reglamento 14c straipsnis nustato specialias taisykles, taikomas asmenims, vienu metu pagal darbo sutartį ir savarankiškai dirbantiems skirtingų valstybių narių teritorijose.

5 Pagal 14c straipsnio b punktą asmeniui, kuris vienu metu pagal darbo sutartį ir savarankiškai dirba valstybių narių teritorijose, šio reglamento VII priede nurodytais atvejais taikomi valstybės narės, kurios teritorijoje jis dirba pagal darbo sutartį, teisės aktai ir valstybės narės, kurios teritorijoje jis dirba savarankiškai, teisės aktai.

6 Reglamento Nr. 1408/71 VII priede pateiktas atvejų, kai asmeniui vienu metu taikomi dviejų valstybių narių teisės aktai, sąrašas, į kurį šio priedo 1 punkte įtrauktas atvejis, kai asmuo savarankiškai dirba Belgijoje ir turi mokamą darbą pagal darbo sutartį kitoje valstybėje narėje.

Nacionalinės teisės aktai

7 Pagal Nyderlandų įstatymo dėl bendrosios senatvės pensijos sistemos (*Algemene Ouderdomswet*) 6 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą sistemą yra užtikrinta, kad kiekvienas asmuo, ne pilietis, moka pajamų mokestį kaip Nyderlanduose pagal darbo sutartį dirbantis darbuotojas. Ta pati taisyklė taikoma pagal kitus susijusius socialinės apsaugos įstatymus, tai yra, Įstatymą dėl bendrosios šeimos išmokų sistemos (*Algemene Kinderbijslagwet*), Įstatymą dėl bendrosios našlių ir našlaičių pensijų sistemos (*Algemene Nabestaandenwet*) ir Įstatymą dėl bendrosios sveikatos draudimo sistemos (*Algemene wet bijzondere ziektekosten*).

8 Nyderlanduose socialinio draudimo įmokų nustatymą reglamentuoja Socialinės apsaugos finansavimo įstatymas (*Wet financiering volksverzekeringen*, toliau – WFT).

9 Pagal WFT 6 straipsnį:

„Apdraustasis privalo mokėti socialinio draudimo įmokas."

10 Pagal šio įstatymo 7 straipsnį:

„Socialinio draudimo įmokų skaičiavimo bazė yra mokėtojo gautos pajamos."

11 Pagal WFT 8 straipsnį „gautos pajamos" yra laikomos apmokestinamosiomis pajamomis arba apmokestinamosiomis pajamomis, kurių šaltinis yra šioje valstybėje, Nyderlandų pajamų mokesčio įstatymo (*Wet op de inkomstenbelasting*, toliau – WIB) prasme.

12 Pagal WIB 49 straipsnio 1 dalies c punkto ketvirtą papunktį iš Nyderlanduose įsteigtos bendrovės grąžintinų paskolų gautos pajamos yra apmokestinamųjų pajamų, kurių šaltinis yra šioje valstybėje, dalis, jei tas pajamas gaunantis asmuo turi didelę šios bendrovės turto dalį to paties įstatymo 20 straipsnio a punkto prasme, ir ši dalis nėra minėtos bendrovės aktyvų dalis.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

13 Nyderlandų piliečio L. H. Piatkowski gyvenamoji vieta nuo 1996 m. yra Belgijoje, kur jis verčiasi bendrovių valdytojo veikla. Pagal Belgijos socialinės apsaugos įstatymus tokia veikla prilyginama savarankiškam darbui.

14 Suinteresuotasis asmuo taip pat dirba Nyderlanduose įsteigtos akcinės bendrovės *Vanderheide Beheer BV* (toliau — *Vanderheide*), Belgijos bendrovės, kurios po 50 % akcijų priklauso L. H. Piatkowski ir jo žmonai, dukterinės bendrovės direktoriumi. Ši veikla, už kurią suinteresuotasis asmuo 1998 m. gavo Nyderlanduose pajamų mokesčiu apmokestinamą atlyginimą, pagal Nyderlandų socialinės apsaugos teisės aktus laikoma darbu pagal darbo sutartį.

15 L. H. Piatkowski pateikė reikalavimą dėl paskolos grąžinimo bendrovei *DuvedeC BV*, įsteigtai Nyderlanduose, kurios 41 % priklauso *Vanderheide*. 1998 m. L. H. Piatkowski pagal šį reikalavimą gavo palūkanų (toliau – ginčijamos palūkanos), kurios buvo įskaičiuotos į jo tais metais gautas pajamas.

16 Ginčydamas palūkanų įskaičiavimą, L. H. Piatkowski pateikė skundą inspektoriui. Tačiau atitinkama įmoka buvo patvirtinta 2000 m. kovo 17 d. sprendimu. Tuomet L. H. Piatkowski pareiškė ieškinį *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch*. Šiame teisme jis tvirtino, kad pagal Reglamentą Nr. 1408/71 Belgijos Karalystės, valstybės, kurioje jis gyvena, kompetentingos institucijos turi nustatyti įmoką, mokamą nuo ginčijamų palūkanų.

17 Kadangi pagrįstai abejojama, ar Nyderlandų nustatyta socialinio draudimo įmoka, mokama nuo ginčijamų palūkanų neprieštaravo Bendrijos teisei, *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Bendrijos teisė, šiuo atveju teisė į judėjimo laisvę, ir Reglamento Nr. 1408/71 14c straipsnio b punktas <...> draudžia Nyderlandams nustatyti socialinio draudimo įmoką, mokamą nuo Belgijos piliečio, kuriam pagal Reglamento

Nr. 1408/71 14c straipsnio b punktą kartu su VII priedo 1 punktu taikomi ir Nyderlandų, ir Belgijos socialinės apsaugos teisės aktai, pajamų, gautų Nyderlanduose įsteigtai bendrovei sumokėjus palūkanas?"

Dėl prejudicinio klausimo

18 Iš pateikto klausimo teksto kartu su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo motyvais aišku, kad *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* iš esmės klausia, ar Sutarties 48 straipsnis, susijęs su laisvu darbuotojų judėjimu, ir 52 straipsnis, susijęs su įsisteigimo laisve, taip pat Reglamento Nr. 1408/71 14c straipsnio b punktas turi būti aiškinami taip, jog jie draudžia Nyderlandų teisės akte nustatyti, kad socialinių įmokų bazė apima palūkanas, kaip antai pagrindinėje byloje Nyderlanduose įsteigtos bendrovės išmokėtas Belgijoje gyvenančiam Nyderlandų piliečiui ir taikyti pagal minėtą reglamentą, atsižvelgiant į jo veiklos pobūdį, šių abiejų valstybių socialinės apsaugos teisės aktus, nėra aiškių kriterijų, siejančių šias palūkanas su bendrovės įsteigimo valstybe nare.

19 Pirma, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1408/71 tikslas yra užtikrinti, kaip nustatyta antroje ir ketvirtoje konstatuojamosiose dalyse, laisvą pagal darbo sutartis dirbančių darbuotojų ir savarankiškai dirbančių asmenų judėjimą Europos Bendrijoje, atsižvelgiant į skirtingą nacionalinių socialinės apsaugos teisės aktų pobūdį. Dėl to, kaip tai yra aišku iš penktosios, šeštosios ir dešimtosios konstatuojamųjų dalių, iš esmės šiame reglamente yra išlaikomas darbuotojų lygiateisiškumas esant skirtingiems nacionalinės teisės aktams ir juo siekiama geriau užtikrinti visų vienoje valstybėje narėje dirbančių darbuotojų lygiateisiškumą bei nesudaryti sunkumų darbuotojams, pasinaudojantiems judėjimo laisve. (žr. 2001 m. kovo 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-68/99, Rink. p. I-1865, 22 ir 23 punktus bei 2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *Allard*, C-249/04, Rink. p. I-4535, 31 punktą).

20 Reglamento Nr. 1408/71 įdiegta sistema yra tik koordinuojanti sistema, *inter alia*, II dalyje apimanti pagal darbo sutartis dirbantiems darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims, pasinaudojantiems judėjimo laisve, taikytinų teisės aktų nustatymą įvairiomis aplinkybėmis. Tai būdinga tokiai sistemai, kurioje mokėtinų socialinių įmokų dydis, atliekant tą pačią veiklą, skiriasi atsižvelgiant į valstybės narės, kurioje vykdoma visa ši veikla ar jos dalis, arba atsižvelgiant į šiai veiklai taikytinus socialinės apsaugos teisės aktus (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Komisija prieš Vokietiją* 29 punktą ir 2002 m. kovo 19 d. Sprendimo *Hervein ir kt.*, C-393/99 ir C-394/99, Rink. p. I-2829, 52 punktą).

21 Reglamento 1408/71 13 straipsnio, 1 straipsnio II dalies, susijusios su taikytinų teisės aktų nustatymu, straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad laikantis 14c ir 14d straipsnių, asmenims, kuriems skirtas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. Iš šio reglamento penktosios, aštuntosios ir dešimtosios konstatuojamųjų dalių aišku, kad šis socialinės apsaugos srityje taikomų aktų derinimo principas siekia panaikinti nelygiateisiškumą, kuris yra Bendrijoje judantiems pagal darbo sutartis dirbantiems darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims taikomų teisės aktų dalinio ar visiško persidengimo pasekmė (žr. šiuo klausimu 2000 m. vasario 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-169/98, Rink. p. I-1049, 43 punktą). Taigi pagal Reglamento Nr. 1408/71 14a straipsnio 2 dalį dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijoje savarankiškai dirbančiam asmeniui taikomi tos valstybės narės teisės aktai, kurios teritorijoje jis gyvena (žr. 1997 m. sausio 30 d. Sprendimo *De Jaeck*, C-340/94, Rink. p. I-461, 11 punktą).

22 Tačiau Reglamento 1408/71 14c straipsnio b punktas nustato, kad šio reglamento VII priede nurodytais atvejais asmeniui, kuris vienu metu dirba pagal darbo sutartį vienos valstybės narės teritorijoje ir savarankiškai – kitos, taikomi abiejų valstybių teisės aktai. Todėl šis asmuo prireikus turi sumokėti abiejų šių valstybių teisės aktais nustatytas įmokas (minėto sprendimo *De Jaeck* 39 punktas).

23 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju nustatyta, kad L. H. Piatkowski pagal darbo sutartį dirba Nyderlanduose ir vykdo savarankišką veiklą Belgijoje, taip atitikdamas Reglamento Nr. 1408/71 VII priedo 1 punkte numatytą atvejį. Iš šio reglamento nuostatų aišku, kad iš suinteresuotojo asmens gali būti pareikalauta sumokėti įmokas pagal Nyderlandų nacionalinius socialinės apsaugos teisės aktus, nors jis jau moka įmokas pagal Belgijos nacionalinius socialinės apsaugos teisės aktus.

24 Svarbu išnagrinėti, ar Reglamento 1408/71 14c straipsnio b punktas draudžia nustatyti socialines įmokas, mokamas nuo tų pačių pajamų pagal vienu metu taikomus du nagrinėjamus nacionalinius teisės aktus.

25 Šiuo atveju reikia priminti, kaip tai padarė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kad Reglamento 1408/71 14c straipsnio b punkto redakcija, taikoma šioje pagrindinėje byloje, priešingai nei ankstesnė, nenustato, jog kiekvienos atitinkamos valstybės narės teisės aktai taikomi tuo vienu tik „jų teritorijoje atliekamos veiklos atžvilgiu".

26 Tačiau aiškinant Bendrijos teisės nuostatą, reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji yra, tikslus (minėto sprendimo *De Jaeck* 17 punktas ir 2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *VEMW ir kt.*, C-17/03, dar neskelbtas Rinkinyje, 41 punktas).

27 Reglamento 1408/71 14c straipsnio b punkto aiškinimas, leidžiantis rinkti dvigubas įmokas nuo tų pačių pajamų, būtų nepalankus darbuotojams, pasinaudojantiems laisvo judėjimo teise, ir todėl akivaizdžiai prieštarautų šio reglamento tikslui. Kaip dėl minėto reglamento 14d straipsnio 2 dalies nusprendė Teisingumo Teismas, ji valstybėms narėms nustato pareigą nediskriminuoti darbuotojų, kuriems taikomas

to paties reglamento 14c straipsnio b punktas, palyginti su darbuotojais, kurie visą savo veiklą vykdo vienoje valstybėje narėje (žr. minėto sprendimo *Hervein ir kt.* 61 punktą).

28 Taip pat iš šių nuostatų aišku, kad Reglamento 1408/71 VII priede numatytu atveju apdraustajam asmeniui taikomi tos valstybės narės teisės aktai, kurioje jis dirba pagal darbo sutartį, šio darbo pagal sutartį atžvilgiu, ir tos valstybės narės teisės aktai, kurioje jis dirba savarankiškai, savarankiško darbo atžvilgiu.

29 Taigi kalbant apie darbo pagal darbo sutartį pajamas ir savarankiško darbo pajamas, kurios jokiu būdu negali būti dvigubų įmokų objektas, kiekviena iš atitinkamų valstybių narių gali nustatyti įmokas tik nuo jos teritorijoje uždirbtų pajamų (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *De Jaeck* 40 punktą).

30 Aišku, kad Belgijoje negali būti nustatytos socialinės įmokos nuo ginčijamų palūkanų. Todėl, manytina, kad dvigubų įmokų nustatymo draudimo taisyklė, minėta šio sprendimo ankstesniame punkte, taikoma ne tik darbo pagal darbo sutartį ir savarankiško darbo pajamoms, bet ir visoms asmens gautoms pajamoms, numatytoms Reglamento 1408/71 14c straipsnio b punkte, o ginčijamas Nyderlandų teisės aktas bet kuriuo atveju nepažeidžia šios taisyklės.

31 Tai, kad šis reglamentas nenustato jokių sąsajos kriterijų, Nyderlanduose iš palūkanų gautų pajamų atžvilgiu, savaime negali trukdyti šiai valstybei narei savo nacionalinės teisės aktais nustatyti socialinės apsaugos įmokas, mokamas nuo tų pajamų.

32 Kadangi valstybių narių socialinės apsaugos sistemos priskiriamos ne Bendrijos teisei, o jų pačių kompetencijai (2003 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Müller-Fauré ir van Riet*, C-385/99, Rink. p. I-4509, 100 punktas), nesant Bendrijos lygiu suderintų teisės normų, atitinkama valstybė narė pati savo teisės normomis apibrėžia teisės arba pareigos priklausyti socialinės apsaugos sistemai sąlygas, taip pat apdraustų asmenų mokėtinų įmokų dydį (žr. 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Blanckaert*, C-512/03, dar neskelbto Rinkinyje, 49 punktą) ir pajamas, nuo kurių skaičiuojamos šios įmokos (1999 m. sausio 26 d. Sprendimo *Terhoeve*, C-18/95, Rink. p. I-345, 51 punktas).

33 Svarbu tik tai, kad atitinkamos valstybės narės, vykdydamos savo kompetenciją, nepažeidžia Bendrijos teisės (žr. konkrečiai minėto sprendimo *Terhoeve* 34 punktą ir 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Van Pommeren-Bourgondiën*, C-227/03, dar neskelbto Rinkinyje, 39 punktą).

34 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, jog EB sutartis darbuotojui neužtikrina, kad jo veiklos išplėtimas keliose valstybėse narėse ar perkėlimas į kitą valstybę narę išliks neutralus socialinės apsaugos atžvilgiu. Atsižvelgiant į socialinės apsaugos teisės aktų skirtumus tarp valstybių narių, toks išplėtimas ar perkėlimas, nelygu atvejui, socialinės apsaugos srityje gali būti daugiau ar mažiau naudingas darbuotojui. Iš to matyti, kad net tuo atveju, kai jų taikymas yra mažiau naudingas, tokie teisės aktai atitinka Sutarties 48 ir 52 straipsnių nuostatas, jei dėl jų atitinkamo darbuotojo padėtis netampa mažiau palanki, palyginti su tų, kurie visą veiklą vykdo valstybėje narėje, kur jie taikomi, arba, palyginti su tais, kurie jau moka įmokas, ir jeigu ji nepasireiškia tik paprasčiausiu prarandamų socialinių įmokų mokėjimu (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Hervein ir kt.* 51 punktą).

35 Šioje byloje reikia pažymėti, kad, pirma, WIB 49 straipsnio 1 dalies c punkto 4 papunktis, pagal kurį pajamos iš Nyderlanduose įsteigtos įmonės mokėtinų

paskolų yra pajamų, nuo kurių mokamos socialinės apsaugos įmokos, dalis, be išimties taikomas visiems jų gavėjams taip, kad darbuotojų, pasinaudojančių judėjimo laisve, šiuo atveju L. H. Piatkowski, padėtis nebūtų blogesnė už tų, kurie visą veiklą vykdo šioje valstybėje narėje.

36 Be to, aišku, kad suinteresuotojo asmens sumokėtos socialinės įmokos Nyderlanduose suteikia jam teisę į socialinę apsaugą šioje valstybėje narėje, papildomai prie suteikiamos Belgijoje, taigi nėra prarandamos.

37 Aišku, kad ginčijamų palūkanų įskaičiavimas į gautas pajamas, naudojamas kaip L. H. Piatkowski mokėtinų socialinių įmokų apskaičiavimo bazė, savaime nesuteikia jam teisės į papildomas socialines paslaugas Nyderlanduose, palyginti su tomis, kurias jis jau gauna toje šalyje. Tokia situacija susidaro dėl, pirma, kaip minėta šio sprendimo 32 punkte, valstybės narės turimos kompetencijos apibrėžti apdraustų asmenų mokėtinų įmokų ir pajamų, nuo kurių skaičiuojamos šios įmokos, dydį. Socialinės apsaugos taikymo sritis ir tikslus socialinių įmokų apskaičiavimo būdas nėra svarbūs tada, kai tarp pareigos mokėti minėtas įmokas ir bendrai suteikiamos socialinės apsaugos yra pusiausvyra.

38 Antra, jei socialinės apsaugos taikymo sritis pagrindinėje byloje nepriklauso nuo sumokėtų socialinių įmokų sumos, tokia padėtis būdinga solidarumo principais pagrįstai socialinės apsaugos sistemai.

39 Šiomis aplinkybėmis pagrindinėje byloje ginčijamas Nyderlandų teisės aktas nepažeidžia Sutarties 48 ir 52 straipsniuose nustatyto laisvo asmenų judėjimo.

40 Taigi į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą reikia atsakyti, kad Sutarties 48 ir 52 straipsniai, atitinkamai susiję su laisvu darbuotojų judėjimu ir įsisteigimo laisve, taip pat Reglamento Nr. 1408/71 14c straipsnio b punktas turi būti aiškinami taip, jog jie nedraudžia Nyderlandų teisės akte nustatyti, kad socialinių įmokų bazė apima palūkanas, kaip antai pagrindinėje byloje Nyderlanduose įsteigtos bendrovės išmokėtas Belgijoje gyvenančiam Nyderlandų piliečiui ir taikyti pagal minėtą reglamentą, atsižvelgiant į jo veiklos pobūdį, šių abiejų valstybių socialinės apsaugos teisės aktus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymus priimti prejudicinius sprendimus pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

EB sutarties 48 ir 52 straipsniai (po pakeitimo EB 39 ir 43 straipsniai), atitinkamai susiję su laisvu darbuotojų judėjimu ir įsisteigimo laisve, taip pat 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir įgyvendinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, iš dalies pakeistu 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu 1606/98 14c straipsnio b punktas turi būti išaiškinami taip, jog jie nedraudžia Nyderlandų teisės akte nustatyti, kad socialinių įmokų bazė apima palūkanas, kaip antai pagrindinėje byloje Nyderlanduose įsteigtos bendrovės išmokėtas Belgijoje gyvenančiam Nyderlandų piliečiui ir taikyti pagal minėtą reglamentą, atsižvelgiant į jo veiklos pobūdį, šių abiejų valstybių socialinės apsaugos teisės aktus.

Parašai.